

OShadhi Suktam

ऋग्वेदसंहितायां दशमं मण्डलं, सप्तनवतितमं सूक्तम् ।
ऋषी भिषगाथर्वणः ॥ देवता ओषधीस्तुतिः, ओषधिसमुह
छन्द १ २ ४-७ ११ १७ अनुष्टुप्, ३ ९ १२ २२ २३ निचृदनुष्टुप्,
८ १० १३-१६ १८-२१ विराङ्गनुष्टुप् ॥ स्वर गान्धारः ॥

या ओषधीः पूर्वा जाता द्रुवेभ्यस्त्रियुगं पुरा ।
मनै नु ब्रूभूणामुहं शतं धामानि सुप्त चं ॥ १०.०९७.०१
शतं वों अम्बु धामानि सुहस्तमुत वो रुहः ।
अधां शतक्रत्वो युयमिमं मैं अगुदं कृत ॥ १०.०९७.०२
ओषधीः प्रति॒ मोदध्वं पुष्पवतीः प्रुसूवरीः ।
अश्वा॑ इव सुजित्वरीर्वृलुधः पारयिष्णवः ॥ १०.०९७.०३
ओषधीरिति॒ मातरुस्तद्वो॑ देवीरुपं ब्रुवे ।
सुनेयुमश्वं गां वासं आत्मानुं तवं पूरुष ॥ १०.०९७.०४
अुश्वृत्थे वों निषदंनं पुर्णे वों वसुतिष्कृता ।
गोभाजु॒ इत्किलासथ॒ यत्सुनवंथ॒ पूरुषम् ॥ १०.०९७.०५
यत्रौषधीः सुमग्मतु॑ राजानः॑ समिताविव ।
विप्रः॑ स उच्यते भिषग्रंक्षो॑हामी॑वुचातनः ॥ १०.०९७.०६
अुश्वावृती॑ सो॑मावृती॑मूर्जयन्ती॑मुदो॑जसम् ।
आवित्सि॑ सर्वा॑ ओषधीरुस्मा॑ अंरिष्टतातये ॥ १०.०९७.०७
उच्छुष्मा॑ ओषधीनां॑ गावो॑ गोष्ठादिवेरते ।
धनं॑ सनिष्यन्ती॑नामात्मानुं॑ तवं॑ पूरुष ॥ १०.०९७.०८
इष्कृतिर्नामं॑ वो॑ माताथो॑ युयं॑ स्थु॑ निष्कृतीः ।
सीरा॑ः पंतु॑त्रिणी॑ः स्थनु॑ यदामयति॑ निष्कृथ ॥ १०.०९७.०९
अति॑ विश्वा॑ः परिष्ठा॑ः स्तुन॑ इव॑ व्रुजमंक्रमुः ।
ओषधीः प्राचुंच्यवुर्यत्किं॑ चं॑ तुन्वो॑ रपः ॥ १०.०९७.१०
यदिमा॑ वाजयन्नहमोषधीर्हस्तं॑ आदुधे ।
आत्मा॑ यक्षमस्य॑ नश्यति॑ पुरा॑ जीवुगृभो॑ यथा ॥ १०.०९७.११

यस्यौषधीः प्रसर्थाङ्गमङ्गं परुष्परुः ।
ततो यक्षम् वि बाधध्व उग्रो मध्यमशीरिव ॥ १०.०९७.१२

साकं यक्षम् प्र पतु चाषेण किकिदीविना ।
साकं वातस्य ध्राज्या साकं नश्य निहाकंया ॥ १०.०९७.१३

अन्या वौ अन्यामवत्वन्यान्यस्या उपावत ।
ताः सर्वाः संविदाना इदं मे प्रावता वचः ॥ १०.०९७.१४

याः फलिनीर्या अंफुला अंपुष्पा याश्वं पुष्पिणीः ।
बृहस्पतिंप्रसूतास्ता नो मुज्चन्त्वंहसः ॥ १०.०९७.१५

मुज्चन्तु मा शपुथ्याऽदथो वरुण्यादुत ।
अथो युमस्य पड्बीशात्सर्वस्मादेवकिल्बिषात् ॥ १०.०९७.१६

अवुपतन्तीरवदन्दिव ओषधयुस्परि ।
यं जीवमुश्रवामहै न स रिष्याति पूरुषः ॥ १०.०९७.१७

या ओषधीः सोमराज्ञीर्बह्वीः शतविंचक्षणाः ।
तासां त्वमस्युत्तमारुं कामायु शं हृदे ॥ १०.०९७.१८

या ओषधीः सोमराज्ञीर्विष्ठिताः पृथिवीमनु ।
बृहस्पतिंप्रसूता अस्यै सं दत्त वीर्यम् ॥ १०.०९७.१९

मा वौ रिषत्खनिता यस्मै चाहं खनामि वः ।
द्विपच्चतुष्पदस्माकं सर्वमस्त्वनातुरम् ॥ १०.०९७.२०

याश्वेदमुपशृण्वन्ति याश्वं दूरं परांगताः ।
सर्वाः सुंगत्यं वीरुधोऽस्यै सं दत्त वीर्यम् ॥ १०.०९७.२१

ओषधयः सं वंदन्ते सोमैन सुह राजा ।
यस्मै कृणोति ब्राह्मणस्तं राजन्पारयामसि ॥ १०.०९७.२२

त्वमुत्तमास्योषधे तवं वृक्षा उपस्तयः ।
उपस्तिरस्तु सोऽस्माकं यो अस्माँ अभिदासति ॥ १०.०९७.२३

स्वररहितम् ।

या ओषधीः पूर्वा जाता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा ।
मनै नु बभूणामहं शतं धामानि सप्त च ॥ १०.०९७.०१

शतं वो अम्ब धामानि सहस्रमुत वो रुहः ।
अधा शतक्रत्वो यूयमिमं मे अगदं कृत ॥ १०.०९७.०२

ओषधीः प्रति मोदध्वं पुष्पवतीः प्रसूवरीः ।
अश्वा इव सजित्वरीर्वर्गुरुधः पारयिष्णवः ॥ १०.०९७.०३
ओषधीरिति मातरस्तद्वो देवीरूप ब्रुवे ।
सनेयमश्वं गां वास आत्मानं तव पूरुष ॥ १०.०९७.०४
अश्वत्थे वो निषदनं पर्णे वो वसतिष्कृता ।
गोभाज इत्किलासथ यत्सनवथ पूरुषम् ॥ १०.०९७.०५
यत्रौषधीः समग्मत राजानः समिताविव ।
विप्रः स उच्यते भिषग्रक्षोहामीवचातनः ॥ १०.०९७.०६
अश्वावतीं सोमावतीमूर्जयन्तीमुदोजसम् ।
आवित्सि सर्वा ओषधीरस्मा अरिष्टाततये ॥ १०.०९७.०७
उच्छुष्मा ओषधीनां गावो गोष्ठादिवेरते ।
धनं सनिष्यन्तीनामात्मानं तव पूरुष ॥ १०.०९७.०८
इष्कृतिर्नाम वो माताथो यूयं स्थ निष्कृतीः ।
सीराः पतत्रिणीः स्थन यदामयति निष्कृथ ॥ १०.०९७.०९
अति विश्वाः परिष्ठाः स्तेन इव व्रजमक्रमुः ।
ओषधीः प्राचुच्यवुर्यत्किं च तन्वोऽरपः ॥ १०.०९७.१०
यदिमा वाजयन्नहमोषधीर्हस्त आदधे ।
आत्मा यक्षमस्य नश्यति पुरा जीवगृभो यथा ॥ १०.०९७.११
यस्यौषधीः प्रसर्पथाङ्गमङ्गं परुष्परुः ।
ततो यक्षमं वि बाधध्व उग्रो मध्यमशीरिव ॥ १०.०९७.१२
साकं यक्षम प्र पत चाषेण किकिदीविना ।
साकं वातस्य ध्राज्या साकं नश्य निहाकया ॥ १०.०९७.१३
अन्या वो अन्यामवत्वन्यान्यस्या उपावत ।
ताः सर्वाः संविदाना इदं मे प्रावता वचः ॥ १०.०९७.१४
याः फलिनीर्या अफला अपुष्पा याश्व पुष्पिणीः ।
बृहस्पतिप्रसूतास्ता नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १०.०९७.१५
मुञ्चन्तु मा शपथ्याऽदथो वरुण्यादुत ।
अथो यमस्य पड्बीशात्सर्वस्मादेवकिल्बिषात् ॥ १०.०९७.१६

अवपतन्तीरवदन्दिव ओषधयस्परि ।
यं जीवमश्ववामहै न स रिष्याति पूरुषः ॥ १०.०९७.१७

या ओषधीः सोमराज्ञीर्बह्वीः शतविचक्षणाः ।
तासां त्वमस्युत्तमारं कामाय शं हृदे ॥ १०.०९७.१८

या ओषधीः सोमराज्ञीर्विष्ठिताः पृथिवीमनु ।
बृहस्पतिप्रसूता अस्यै सं दत्त वीर्यम् ॥ १०.०९७.१९

मा वो रिषत्खनिता यस्मै चाहं खनामि वः ।
द्विपच्चतुष्पदस्माकं सर्वमस्त्वनातुरम् ॥ १०.०९७.२०

याश्वेदमुपशृणवन्ति याश्व दूरं परागताः ।
सर्वाः संगत्य वीरुधोऽस्यै सं दत्त वीर्यम् ॥ १०.०९७.२१

ओषधयः सं वदन्ते सोमेन सह राजा ।
यस्मै कृणोति ब्राह्मणस्तं राजन्पारयामसि ॥ १०.०९७.२२

त्वमुत्तमास्योषधे तव वृक्षा उपस्तयः ।
उपस्तिरस्तु सोऽस्माकं यो अस्माँ अभिदासति ॥ १०.०९७.२३